

Szakmai önéletrajz

Diplomámat 1959-ben szereztem az ELTE Természettudományi Karának Alkalmazott matematika szakán. Első munkahelyem az MTA Kibernetikai Kutatócsoportjában volt, ahol az ország első M-3 típusú számítógépén ismerkedtem meg a programozással. 1961-ben átmentem az MTA KFKI-ba, ahol 1989-ig dolgoztam. Ekkor átmentem a SZÁMALK-ba, ahol nyugdíjazásomig (1996) főállásban, utána még néhány évig szerződésesként számítógép programozást tanítottam. Nyugdíjazásomkor Gábor Dénes Főiskola docense voltam.

1964-66 között két évet a dubnai Egyesített Atomkutató intézetben töltöttem, ahol különböző programozási feladatokat oldottam meg. Ezen időszakban fél évig a CERN-ben voltam, ahol megismerkedtem a magas szintű programozási nyelvek fordítóprogramjainak szerkezetével. Ez lehetővé tette a számomra, hogy Dubnába való visszatérésem után bekapcsolódjak az akkoriban újonnan beszerzett BESZM-6 számítógép FORTRAN fordítójának megtervezésébe (a fordítót később, dubnai kiküldetésem lejárta után, más munkatársak fejezték be). A KFKI-ba való visszatérésem után részben az Elliott 803 számítógép, részben a saját fejlesztésű TPA és TPA 70 számítógépek programjainak és program dokumentációjának kidolgozásában vettem részt. A KFKI Számítóközpontjának előbb osztályvezetője, majd főosztályvezetője lettem.

1971 és '72 között egy évet, maghívott kutatóként, a Boulderi (USA, Colorado állam) National Center for Atmospheric Research (NCAR) intézetében dolgoztam, ahol feladatom a FORTRAN fordítónak adatok grafikus megjelenítésére való alkalmassá tétele volt. Ezt a feladatot a fordító „felboncolása” helyett egy előfordító (precompiler) létrehozásával oldottam meg. A megoldást akkori főnökömmel, John Gary-vel az IEEE Transactions on Computers c. folyóiratban publikáltuk.

Az 1960-as évek második felétől kezdve világszerte egyre jobban elterjedtek a magas szintű programozási nyelvek, azonban hazai használatukat jelentősen hátráltatta a megfelelő magyar nyelvű kézikönyvek hiánya. Ezt felismerve, az elkövetkező mintegy 20 év folyamán (részben társszerzőkkel) három kézikönyvet írtam az ALGOL 60, a FORTRAN és a BASIC programozási nyelvekről. Mindegyik könyv több kiadást ért meg, és a FORTRAN-ról szóló könyvet a BME-n egy ideig tankönyvként is használták.

A '80-as évektől kezdve egyre inkább érdekelt az informatika története. Hasonlóan a programozási nyelvekhez, akkoriban az erre vonatkozó irodalom is nehezen, főként idegen nyelveken volt hozzáférhető. Megbízott előadóként, több, mint 20 éve, az ELTE TTK-n informatika történeti előadásokat tartok informatika szakos hallgatóknak. Az utóbbi években a bárhol fellelhető száraz adatok helyett, előadásaimban az informatika kialakulásában döntő szerepet játszó tudósok munkásságát próbálom a hallgatókkal megismertetni.

Korábban az NJSZT-nek, melynek megalakulása óta ma is tagja vagyok, a Software szakosztály vezetője voltam. Tevékenységemért 1986-ban a Társulat Kalmár László emlékéremmel tüntetett ki.

Budapest, 2009. április 9.

Lócs Gyula